

J. C. A. Larsen: Da det nu er stillet i Udsigt, at disse to Lovforslag skal i Udvalg, kan jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Naar den højtærede Socialminister henviser til, at vi ved Gennemførelsen af Socialreformen vilde kunne faa betydelig mere af disse Udgifter overført til Staten, vil jeg derom sige, at dersom Socialreformen kun drejede sig om disse Forhold, som vedrører de paa Grund af Abnormitet vanskeligst stillede i Samfundet, blinde, døve o. s. v., da tror jeg ikke, det vilde være saa meget vanskeligt at naa til en Gennemførelse af Socialreformen i en meget nær Fremtid, men den fremsatte Socialreform er saa mangeartet, saa sammensat og kompliceret, at det er ganske naturligt, at Undersøgelsen af den tager sin Tid, for at Tingene kan blive afklaret. Den højtærede Minister udtalte, at det var jo ikke saadan, at Kommunerne skulde betale de samlede Udgifter, det var kun disse bestemte Udgifter, som Kommunerne kautionerede for. Ja, det er jo i høj Grad en Selvskyldnerkaution, fordi Kommunerne, som det nu er oplyst, maa betale i alt væsentligt det hele. Naar jeg hentydede til, om man kunde gaa videre, understreger jeg igen, at det drejer sig om forholdsvi ringe Summer, hvis man gaar den Vej, vi foreslaar, nemlig kun om en 150 000 Kr.

Jeg hører — maa jeg maaske have Lov til at sige — til dem, der har faaet Lejlighed til, desværre, gentagne Gange at undersøge de Forhold, hvorunder disse Børn bliver undervist, da jeg selv har et Barn der, og jeg maa jo sige, at jeg har studset over de ret store Bekostninger pr. Barn paa disse Anstalter, men jeg kan ikke andet end sige, at jeg maa i høj Grad give Ministeren Ret i, at der kræves stort Tilsyn og mange Lærere, saa Børnenes Ophold og Undervisning maa absolut blive kostbar. Jeg finder ogsaa, jeg har en Pligt til at sige her, at Forholdene paa Anstalterne er af den Beskaffenhed, at jeg synes, man maa være meget glad ved dem. Jeg har ikke noget imod, at vi faar en Udvalgsbehandling, hvorunder maaske enkelte Ting kunde undersøges nærmere. Mit Syn paa Sagen er, som sagt, det, at Børnene faar en ganske fortrinlig Behandling, og at Lærergerningen maa blive meget dyr, naar man ikke kan have mere end 7—8 Børn i hver Klasse.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg til den ærede Ordfører for Venstre endnu en Gang sige, at i Dag drejer det sig om Abnormudgifter, i Morgen om Hjælpekasseudgifter, i Overmorgen om Krisekasser og Dagen efter om Arbejdsløshedshjælp o. s. v., o. s. v. Det er naturligvis rigtigt, at det vilde være behageligt for visse Medlemmer og visse Partier i denne Sal, om de Ting, der interesserer disse Mennesker særligt, kunde trækkes ud af Socialreformen til særskilt Behandling; men det er netop Formaalet med Socialreformen, at vi ikke skal foretage en stykkevis Reform paa dette Omraade. Det er Formaalet at faa en samlet Socialreform, saa maa ærede Medlemmer have Taalmodighed saa længe, til de selv kan samle sig til at være med til at gennemføre den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Helga Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslagene henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forste Behandling af Forslag til Lov om Sognefogdernes Lønning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5125);
Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1803).

Hauberg: Det Lovforslag, der her er til Behandling angaaende Sognefogdernes Lønning, gaar jo ikke ud paa at gennemføre en almindelig Lønforhøjelse til Sognefogderne, men paa at give Amtsraadene en Bemyndigelse til at hæve den nugældende Maksimumsløn paa 400 Kr. til 1 000 Kr. aarlig, hvorimod der ikke er rørt ved Minimumslønnen, 80 Kr. aarlig.

Som det fremgaar af Bemærkningerne, har den højtærede Justitsminister modtaget